

Arrest

nr. 104 044 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 31 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 12 april 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juni 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 oktober 2011 dient de verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Bij het indienen van de aanvraag wordt de verzoekster verzocht om binnen de drie maanden en uiterlijk op 17 januari 2012 een aantal documenten voor te leggen.

Op 12 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer

dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 3 mei 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie: de verwantschap met de burger van de Unie werd niet afdoende bewezen.

Om de verwantschap met de burger van de Unie te bewijzen dient betrokkene een geboorteakte voor te leggen die gelegaliseerd werd door ambababel, het consulaat - generaal van België of het Belgisch ereconsulaat gevestigd in het land waar de akte werd opgemaakt of door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel.

Betrokkene legt een geboorteakte voor die niet werd gelegaliseerd. Bijgevolg kan de authenticiteit van het document niet met zekerheid vastgesteld worden en kan de verwantschap niet afdoende bewezen worden.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van de verdediging. De verzoekster voert ook aan dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Ter adstruering van het eerste middel zet de verzoekster in de synthesesmemorie het volgende uiteen:

“Middelen tot nietigverklaring

I. Eerste middel : Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoeksters rechten van verdediging.

Manifeste beoordelingsfout

Zo wordt verzoeksters verblijf op het Belgische grondgebied geweigerd enkel en alleen omdat verzoekster "geen gelegaliseerde geboorteakte heeft voorgelegd".

Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoeksters rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier haar verweer/argumenten te formuleren.

Dat dient te worden opgemerkt dat een beslissing, met dermate gevolgen voor verzoekster, uitsluitend gebaseerd op het feit dat verzoekster "geen gelegaliseerde vertaling van de geboorteakte heeft voorgelegd", geen afdoende gemotiveerde beslissing kan uitmaken en zelfs onrechtmatig/onwettig is.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

Dat verzoekster ter staving van haar aanvraag een gelegaliseerde geboorteakte heeft neergelegd.

Deze geboorteakte werd gelegaliseerd door het Ghanese Ministerie van Buitenlandse Zaken en door de Belgische ambassade te Abidjan (cf. stuk 2).

Dat de legalisatie door de Belgische ambassade te Abidjan van verzoeksters geboorteakte effectief is gebeurd en correct is, wordt bevestigd in de e-mail dd. 18.04.2011 van de Belgische ambassade te Abidjan gericht aan mevrouw (I.J.) van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Gent-Eeklo.

Dat echter met voormelde legalisaties door verweerder geen rekening werd gehouden.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder en van schending van de zorgvuldigheids- de motiveringsplicht nu geenszins in de bestreden beslissing werd gemotiveerd waarom met deze legalisaties door het Ghanese Ministerie van Buitenlandse Zaken en door de Belgische ambassade te Abidjan bij de beoordeling van verzoeksters bewijsstukken geen rekening kan worden gehouden.”

3.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen:

"Eerste middel — "Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoeksters rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout"

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd daar enkel wordt gesteld dat "geen gelegaliseerde vertaling van de geboorteakte heeft voorgelegd".

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk is gemotiveerd. Verzoekster citeert immers uitdrukkelijk de vermelde motieven in haar verzoekschrift.

In de bestreden beslissing wordt gesteld:

"Om de verwantschap met de burger van de Unie te bewijzen dient betrokkene een geboorteakte voor te leggen die gelegaliseerd werd door ambabel, het consulaat-generaal van België of het Belgisch ereconsulaat gevestigd in het land waar de akte werd opgemaakt of door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel."

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cfr. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).

Verzoekster roept ook de schending van de rechten van verdediging in.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de Raad van State erop wijst dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijke vlak alleen in tuchtzaken toepasselijk zijn, en derhalve niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet, zodat verzoekster de schending ervan dan ook niet dienstig kan inroepen (RvS 16 februari 2006, nr. 155.170).

Verzoekster stelt dat zij wel een gelegaliseerde geboorteakte zou hebben voorgelegd, en dat dit zou blijken uit het e-mail van 18 april 2012 van de Belgische ambassade te Abidjan gericht aan het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Gent-Eeklo.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat die e-mail dateert van een latere datum dan die van de bestreden beslissing en dat er tijdens die procedure geen geboorteakte werd voorgelegd die gelegaliseerd werd door een bevoegde instantie.

Het middel is ongegrond."

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid zijn beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Het respect voor het zorgvuldigheidbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. Kernbetoog van de verzoekster is dat ze bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf wel degelijk een gelegaliseerde geboorteakte heeft neergelegd, in tegenstelling tot wat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beweert in de bestreden beslissing.

3.5. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395). Waar de verzoekster beweert dat de Belgische ambassade te Abidjan in een e-mail van 18 april 2012 bevestigt dat de legalisatie van verzoeksters geboorteakte correct gebeurd is, dient de Raad vast te stellen dat deze e-mail dateert van na de bestreden beslissing van 12 april 2012. De gemachtigde kon met deze e-mail dan ook geen rekening houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

3.6. Het wordt niet betwist dat de aanvraag om machtiging tot verblijf die door verzoekster werd ingediend als familielid van een Belg vergezeld was van een geboorteakte van de verzoekster. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de gemachtigde de verwantschap van de verzoekster met een burger van de Unie niet aanvaardt omdat deze niet kan worden bewezen. De verweerder voert in dit verband aan dat de geboorteakte van de verzoekster niet gelegaliseerd werd, en de authenticiteit van het document dan ook niet met zekerheid kan vastgesteld worden. Verzoekster betwist dit motief en wijst op de bij de aanvraag gevoegde legalisaties door het Ghanese ministerie van Buitenlandse Zaken en door de Belgische ambassade te Abidjan. Verzoekster stelt formeel dat de legalisatie door de Belgische ambassade te Abidjan van haar geboorteakte effectief is gebeurd en op een correcte wijze. Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing onrechtmatig is gemotiveerd.

De Raad stelt, op basis van de stukken in het administratief dossier vast, dat de verzoekster bij haar aanvraag, naast de geboorteakte, verschillende documenten heeft voorgelegd, namelijk: een verklaring van mevrouw (D.A.) die beweert de moeder te zijn van de verzoekster en de afstammingsband tussen de verzoekster en de heer (J.A.A.) – waarop de verzoekster haar aanvraag om machtiging tot verblijf baseert – bevestigt, een certificaat van de heer (J.B.N.), “*First deputy judicial secretary of the Judicial Service of Ghana*” die de echtheid van de handtekening onder deze eerste verklaring bevestigt en een door de Belgische ambassade van Abidjan gelegaliseerde verklaring van mevrouw (A.A.) van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Ghana, die de echtheid van de handtekening onder het certificaat bevestigt.

Daargelaten de vraag of de geboorteakte van de verzoekster daadwerkelijk en *conform* de wettelijke vereisten werd gelegaliseerd, is het gelet op deze documenten niet onaannemelijk waar verzoekster betoogt dat deze geboorteakte wel degelijk gelegaliseerd werd. De gemachtigde kan niet zonder meer beweren dat dit niet het geval is, zonder in te gaan op de andere door de verzoekster voorgelegde documenten, waaronder een door de Belgische ambassade te Abidjan gelegaliseerde verklaring. Het motief in de beslissing: “*Betrokkene legt een geboorteakte voor die niet werd gelegaliseerd.*”, dat aldus is beperkt tot de stelling dat de akte niet werd gelegaliseerd, zonder in te gaan op de bij de aanvraag gevoegde documenten, waaruit volgens verzoekster het tegendeel blijkt, is niet afdoende. De formele motiveringsplicht is geschonden.

Dit onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 april 2012 waarbij een verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN